

Η αγάπη είναι η μόνη δημιουργική δύναμη

/ Γενικά

Ένας καθηγητής κολεγίου ζήτησε από τους μαθητές του της κοινωνιολογίας να πάνε στις φτωχογειτονιές της Βαλτιμόρης και να εξετάσουν το ιστορικό 200 νεαρών αγοριών. Τους ζήτησε, επίσης, να κάνουν μια γραπτή εκτίμηση σχετικά με το μέλλον του καθενός από τ' αγόρια αυτά. Σ' όλες τις περιπτώσεις οι φοιτητές έγραφαν: «Δεν έχει καμιά πιθανότητα εξέλιξης».

Είκοσι πέντε χρόνια αργότερα, ένας άλλος καθηγητής κοινωνιολογίας έτυχε να ανακαλύψει αυτήν την παλιότερη έρευνα. Ζήτησε από τους μαθητές του να τη συνεχίσουν και να ψάξουν να βρουν ποια εξέλιξη είχαν αυτά τα παιδιά. Με εξαίρεση είκοσι που είτε είχαν ξενιτευτεί είτε είχαν πεθάνει, από τους υπόλοιπους 180, σύμφωνα με ότι ανακάλυψαν οι φοιτητές, οι 176 ήταν επιτυχημένοι δικηγόροι, γιατροί και επιχειρηματίες, με βαθμό επιτυχίας μάλιστα πολύ πάνω από τον μέσο.

Έκπληκτος, ο καθηγητής αποφάσισε να συνεχίσει την έρευνα σε μεγαλύτερο βάθος. Ευτυχώς όλοι αυτοί που αφορούσε η έρευνα ζούσαν στην ίδια περιοχή και μπόρεσε να μιλήσει με τον καθένα ξεχωριστά και να τον ρωτήσει, «Πού αποδίδεις την επιτυχία σου;» Σε κάθε περίπτωση, η απάντηση ήταν επενδυμένη με συναίσθημα. «Σε μια δασκάλα μου».

Η δασκάλα ζούσε ακόμα, έτσι ο καθηγητής πήγε και τη βρήκε. Ρώτησε την

ηλικιωμένη, αλλά με καθαρή σκέψη γυναίκα, ποια ήταν η μαγική συνταγή που χρησιμοποίησε για να ανασύρει αυτά τα παιδιά από τα χαμόσπιτα και να τα εκτοξεύσει στα ύψη που είχαν φτάσει.

Στα μάτια της δασκάλας φάνηκε μια λάμψη και στα χείλη της άνοιξε, αχνά, ένα χαμόγελο. «Είναι πολύ απλό», είπε. «Τα αγάπησα αυτά τα παιδιά».

Eric Buuterworth

Απόσπασμα από το μπεστ σέλερ "[Βάλσαμο για την ψυχή](#)" Εκδόσεις Διόπτρα

Πηγή:enallaktikidrasi.com